SIECI KOMPUTEROWE - LABORATORIUM

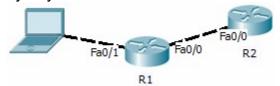
070

Tematyka:

Podstawy konfigurowania ruterów Cisco z wykorzystaniem Cisco IOS. Serwer DHCP w ruterze Cisco. Mostki sieciowe w ruterach Cisco.

Zadanie A: Podstawy konfigurowania Cisco IOS - przygotowanie rutera

 Należy przygotować do pracy instalację złożoną z dwóch ruterów Cisco oraz komputera (stacji) PC. Urządzenia te należy połączyć okablowaniem TP (Twisted Pair) zgodnie z poniższym rysunkiem:

Początkowo doświadczenia będą prowadzone wyłącznie z użyciem rutera **R1**-należy podłączyć do niego konsolę konfiguracyjną.

2. Po włączeniu zasilania rutera tzw. obraz IOS kopiowany jest z pliku w pamięci flash do pamięci RAM. Następnie jest dekompresowany, tworząc file-system w RAM. Finalnie - uruchamiany jest system operacyjny rutera. W przypadku gdy w konfiguracji rutera nie wytypowano pliku z obrazem IOS do uruchomienia systemu operacyjnego, ruter przechodzi do trybu rommon. Zobaczymy wówczas karetkę rommon:

rommon >

Można wtedy zlecić uruchomienie systemu z pierwszego dostępnego obrazu znajdującego się w pamięci *flash*:

rommon > reset

lub uruchomić inny wytypowany komendą obraz IOS (także z innego urządzenia niż *flash*, zależnie od wyposażenia rutera):

rommon >dir flash:

. . .

rommon >boot flash:/plik obrazu IOS.bin

rommon >boot disk0:/plik obrazu IOS.bin

rommon >boot slot0:/plik obrazu IOS.bin

rommon >boot usb:/plik obrazu IOS.bin

gdzie slot0 lub disk0 to gniazda kart pamięci odpowiednio kart *linear flash* (z adresowaniem liniowym) lub *ATA flash* (zawierającej FAT) - jeśli są obecne w ruterze.

3. Wstępne czynności konfiguracyjne rutera należy przeprowadzić z użyciem portu konsoli. Po uruchomieniu Cisco IOS otrzymujemy karetkę CLI:

aby przejść do trybu uprzywilejowanego (exec) stosujemy komendę:

Router>enable

Router#

Aby konfigurować ruter przechodzimy do trybu config:

Router#configure terminal

Router(config)#

Podobnie jak w przypadku przełączników zarządzalnych Cisco, wpisywane komend można skracać - do pierwszych przedrostków jednoznacznie identyfikujących składniki danej komendy. Na przykład zamiast poprzedniej komendy możemy zapisać:

Router#conf t

Router(config)#

Auto-uzupełnienie członu komendy: klawisz TAB, uzyskanie podpowiedzi: znak '?' Wskazane jest wprowadzenie wstępnej konfiguracji rutera w następujących punktach:

- wyłączenie klienta DNS (system IOS automatycznie składa zapytania do DNS gdy nie rozpoznaje wprowadzonej komendy, co powoduje chwilowe zablokowanie CLI w oczekiwaniu na odpowiedź DNS): Router(config)#no ip domain-lookup
- wyłączenie pobierania konfiguracji przez TFTP (będzie pobierana jedynie z NVRAM lub wcale):

Router(config)#no service config

- wyłączenie stronicowania przy wypisywaniu dłuższych raportów na konsoli: Router#terminal length 0
- 4. Podobnie jak w przypadku przełączników wyróżniamy dwie podstawowe konfiguracje rutera: startowa (w NVRAM) i bieżąca (aktualnie używana i modyfikowana komendami). Zapisywanie trwale konfiguracji w pamięci NVRAM (nie wydawaj na razie tej komendy):

Router#write mem lub Router#copy running-config startup-config.

Zlecenie ponownego uruchomienia rutera (nie należy tego teraz robić): Router#reload

Podobnie jak w przypadku przełączników ruter po uruchomieniu czyta konfigurację z pamięci NVRAM. Gdy jej tam nie znajdzie - uruchamia procedurę wstępnego konfigurowania interaktywnego (z której można, ale nie trzeba korzystać):

Continue with configuration dialog? [yes/no]:

Wyjście "w górę" w CLI: exit (o jeden poziom), end lub ctrl-Z (do samej góry).

Uwaga: Po ewentualnym zapisaniu konfiguracji w pamięci NVRAM i przeprowadzeniu eksperymentów z tym związanych należy ponownie usunąć tą konfigurację, aby pozostawiony w laboratorium ruter nie sprawił problemów następnym użytkownikom. Kasowanie konfiguracji z NVRAM: *Router#write erase*

5. Analogicznie do przełączników konfigurowanie interfejsów/podinterfejsów/portów/linii/terminali/modułów itp. także odbywa się poprzez ich wybór i wejście w CLI do trybu ich konfiguracji. Tym razem jednak rodzajów interfejsów jest wiele i są to głównie interfejsy warstwy trzeciej ISO OSI (operują w ramach adresacji IP). Nazwa danego interfejsu jest zależna od zainstalowanych w urządzeniu kart rozszerzeń i interfejsów bazowych.

Uwaga: Podstawą (bazą) indeksowania interfejsów w ruterach jest 0, a nie 1 jak w przypadku interfejsów Ethernet (warstwy drugiej) w przełącznikach. Identyfikatory interfejsów IP to na przykład: serial 0/0 lub s 0/0 (pierwszy pod-interfejs szeregowy w pierwszej karcie), s 2/1/0 (pierwszy interfejs szeregowy, w drugiej

karcie i w trzecim module rutera). Podobnie: eth 0 (pierwszy interfejs Ethernet), FastEthernet 0 lub fa 0 (pierwszy interfejs FastEthernet), GigabitEthernet 0 lub gi 0 (pierwszy interfejs GigabitEthernet) itp.

Przykład aktywowania interfejsu do edycji:

Router(config)#interface serial 0/0

Router(config-if)#

Przykład konfigurowania adresu IP w interfejsie *FastEthernet 0/1* i uruchomienia interfejsu:

Router(config)#interface FastEthernet 0/1

Router(config-if)#ip address 192.168.123.100 255.255.255.0

Router(config-if)#no shutdown

Podobnie jak w przełącznikach Cisco - przedrostek 'no' oznacza wybór przeciwieństwa komendy (stosowany jest najczęściej przy włączaniu/wyłączaniu). ustawienia lub dodawaniu/usuwaniu wpisów na listach konfiguracji).

Uwaga: Większość typów interfejsów fizycznych w ruterach Cisco jest domyślnie wyłączona (status: *administratively down*). W celu aktywacji konieczne jest włączenie interfejsu (*no shut*)

6. Możliwe jest tworzenie interfejsów wirtualnych (budowanych przez system z chwilą pierwszego odwołania do nich). Przykład to interfejs *loopback* (może ich występować w ruterze jednocześnie wiele i mogą mieć dowolne lecz nie kolidujące z innymi sieciami adresy IP):

Router(config)#interface Loopback 0

Router(config-if)#ip address 10.0.0.1 255.255.255.0

Router(config-if)#no shutdown

7. Skonfiguruj wstępnie interfejsy rutera, dodając także interfejsy loopback. Sprawdź ustawienia i stan interfejsów (komendy są przykładowe):

Router#show ip int fa 0/1

Router#show interfaces summary

Router#show interfaces fa 0/1summary

Router#show interfaces description

Router#show interfaces accounting

Router#show interfaces fa 0/1 accounting

Router#show interfaces fa 0/1

Router#show controllers fa 0/1

Router#show run

Zadanie B: Dalsze podstawowe czynności konfiguracyjne Cisco IOS dla ruterów

1. Definiowanie nazwy hosta dla rutera (od tego momentu ruter będzie się zgłaszał w karetce przy użyciu swojej zmienionej nazwy, co pozwala na jego identyfikację): Router(config)#hostname R1

R1(config)#

Gdy konfigurujemy więcej niż jeden ruter powinniśmy definiować ich unikatowe nazwy (pozwala to na uniknięcie pomyłek przy identyfikacji ruterów).

Sprawdzenie stanu interfejsów IP:

Router#show ip interface brief

Router#show interfaces description

2. Włączenie filtrowania rodzaju komunikatów systemowych wyświetlanych na konsoli CLI (jest 8 poziomów szczegółowości):

Router(config)#logging console 2

3. Sprawdzenie konfiguracji (bieżącej i tymczasowej):

Router#show running-config

Sprawdzenie konfiguracji NVRAM (trwałej):

Router#show startup-config

4. Sprawdzenie listy zalogowanych użytkowników (telnet, ssh) i ich sesji:

Router#sh users

Router#sh sessions

5. Diagnostyka ICMP/ping: możliwe jest uruchomienie długiej serii ping:

Router#ping 192.168.1.1 rep 1000

gdzie 1000 to liczba powtórzeń.

Uwaga: anulowanie tego procesu (jak i wielu innych blokujących CLI)

powodujemy kombinacją klawiszy: CTRL+SHIFT+6

6. Sprawdzenie zawartości tablicy ARP (rozbudowywanej w ramach aktywności warstwy trzeciej ISO OSI związanej z pozyskiwaniem adresów MAC): Router#show arp

7. Testowanie funkcjonowania protokołu CDP (Cisco Discovery Protocol):

CDP umożliwia identyfikację sąsiadów rutera (użytkowanie CDP pozwala na sprawdzenie, do którego interfejsu rutera czy przełącznika podłączone jest inne urządzenie, czy jest aktywne i czy jest z nim łączność).

Podłącz do wybranego interfejsu IP rutera interfejs IP drugiego rutera Cisco. Skonfiguruj interfejsy w ruterach, nadając im poprawną adresację IP (tak aby adresy znajdowały sie w jednej sieci IP).

Router#sh cdp

Router#sh cdp neighbors

Router#sh cdp neighbors detail

Właczenie/wyłaczenie cdp:

Router(config)#no cdp run

Router(config)# cdp run

Wyłączenie CDP w konkretnym interfejsie, np.:

Router(config)#interface fa 0/1

Router(config)#no cdp enable

Sprawdzenie CDP dla interfejsów:

Router#sh cdp interface

Kasowanie zawartości tablicy z informacjami o innych urządzeniach

zgromadzonymi przez CDP:

Router#clear cdp table

Konfigurowanie prędkości i czasu aktualności komunikatu CDP (w sekundach):

Router(config)#cdp timer 10

Router(config)#cdp holdtime 90

Zmień parametry prędkości nadawania i czasu aktualności o obydwu ruterach.

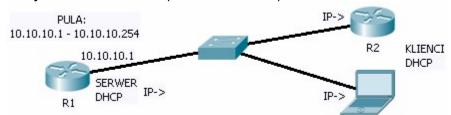
Następnie skonfiguruj w jednym z nich nową nazwę hosta, obserwując czas rozpropagowania tej informacji do przeciwległego rutera przy użyciu CDP:

Router1(config)#hostname inna

Router1#show cdp neighbors

Zadanie C: Konfigurowanie serwera DHCP

 W bieżącym zadaniu skonfigurowana zostanie usługa DHCP, świadczona przez ruter Cisco. Stacja PC oraz ruter R2 (klienci DHCP) będą otrzymywali adresy IP swoich interfejsów od rutera R1 (serwera DHCP).

2. Należy włączyć usługę DHCP w ruterze R1:

R1(config)#service dhcp

a następnie skonfigurować w nim parametry DHCP - dobierając je do adresacji wybranej sieci IP (decyduje tu konfiguracja interfejsu rutera, wyprowadzającego ruch w kierunku tej sieci), np.:

Router(config)#ip dhcp pool nazwa

Router(dhcp-config)#network 10.10.10.0 255.255.255.0

Router(dhcp-config)#default-router 10.10.10.1

Router(dhcp-config)#dns-server 123.123.123.3

Router(dhcp-config)#domain-name domena.pl

Router(dhcp-config)#exit

Router(config)#ip dhcp excluded-address 10.10.10.10 10.10.10.20

Uwaga! Pula adresów DHCP i adres interfejsu rutera, przez który będzie prowadzone konfigurowanie muszą znajdować się w tej samej sieci. To właśnie w tej sieci będą przydzielane adresy IP (stad konieczna jest zbieżność). Dla powyższego przykładu może do być adres:

Router(config-if)#ip addr 10.10.10.1 255.255.255.0

i wtedy ten adres IP jest jednocześnie adresem domyślnej bramki z sieci.

- 3. Interfejs stacji PC oraz podłączony do **R1** interfejs rutera **R2** należy skonfigurować w trybie klienta DHCP (automatycznie uzyskiwanie adresu IP): R2(config)#interface FastEthernet 0/0
 - R2(config-if)#ip address dhcp
- 4. Po uzyskaniu przez powyższe urządzenia adresów IP należy sprawdzić stan serwera DHCP w ruterze **R1**:

Router#show ip dhcp binding

Diagnostyka:

Router#debug ip dhcp server events

5. Zdalna usługa DHCP: serwer DHCP nie musi konfigurować wyłącznie sieci bezpośrednio podłączonych. Możliwe jest przetwarzanie zapytań przesłanych z dalszych sieci. Warunek: każdy ruter na drodze zapytań (od klienta do rutera z serwerem DHCP) musi przepuścić zapytania DHCP:

Router(config-if)#ip helper-address 200.200.200.1

- gdzie 200.200.200.1 to adres kolejnego rutera na trasie zapytania do serwera DHCP (kolejny przeskok).
- 6. Po zakończeniu ćwiczenia należy powrócić we wszystkich interfejsach urządzeń do adresacji IP zdefiniowanej statycznie.

Zadanie D: Podstawy konfigurowania Cisco IOS - mostki sieciowe w ruterach

- 1. Istnieje możliwość konfigurowania ruterów do pracy jako mostki (w warstwie drugiej ISO OSI). Funkcjonalność związana z rutowaniem IP jest wówczas nieaktywna lub ograniczona do wybranych interfejsów. Istnieją trzy konfiguracje mostkowania rutera:
 - Legacy bridging rutowanie IP jest całkowicie wyłączone, ruter funkcjonuje jako mostek
 - CRB (Concurrent Routing and Bridging) wybrane interfejsy rutera pracują w mostku, a pomiędzy innymi interfejsami prowadzone jest rutowanie IP (lecz nie ma możliwości przekazywania treści pomiędzy mostkiem i procesami rutowania)
 - IRB (Integrated Routing and Bridging) dodatkowo (względem CRB) istnieje możliwość rutowania do sieci mostkowanej za pośrednictwem specjalnych wirtualnych interfejsów mostka (BVI - Bridge Virtual Interface)

We wszystkich trzech sytuacjach mostków (wyizolowanych) może być jednocześnie wiele.

Uwaga: trzy przedstawione powyżej technologie w większości sytuacji wykluczają się wzajemnie. Przy realizacji poniższych ćwiczeń należy ze szczególną uwagą kontrolować pozostałości konfiguracji i innych, poprzednich.

2. Konfigurowanie *legacy bridging*:

W ruterze **R1** (bezpośrednio podłączonym do PC) należy usunąć adresację IP z interfejsów, wyłączyć rutowanie IP, a interfejsy połączyć w mostek (w przykładzie poniżej - mostek numer 1):

Router(config)#int fa 0/0

Router(config-if)#brigde-group 1

Router(config-if)#no ip address

Router(config)#exit

Router(config)#int fa 0/1

Router(config-if)#brigde-group 1

Router(config-if)#no ip address

Router(config)#exit

Router(config)#no ip routing

Następnie należy zezwolić na przesyłanie ramek Ethernet przez mostek numer 1: Router(config)#bridge 1 protocol ieee

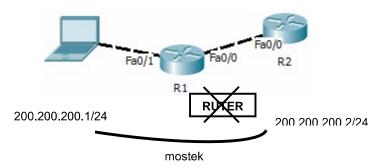
Uwaga: Aby mostek został utworzony, przynajmniej dwa interfejsy do niego zakwalifikowane musza być w stanie up.

Po skonfigurowaniu rutera **R1** należy zmienić adresację interfejsu IP w ruterze **R2**, tak aby znajdował się on w **tej samej** sieci IP, co interfejs **stacji PC**.

Wykonaj śledzenie trasy (traceroute) pomiędzy **R2** i **stacją PC**. Zauważ, że ruter R1 przestał być na tej trasie widoczny (funkcjonuje jako mostek). Sprawdź możliwość ustawienia i stan mostka w ruterze **R1**:

Router#show bridge group

Router#show bridge

Sprawdź stan *Spanning Tree* w mostku: R1#show spanning-tree brief oraz komunikację pomiędzy stacją PC i ruterem R2 (ping):

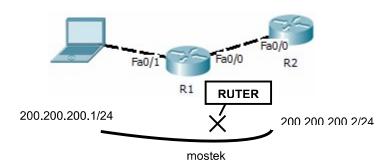
3. Konfigurowanie CRB:

Dokonaj następujących modyfikacji konfiguracji z poprzedniego punktu:

- Włącz ponownie rutowanie IP: Router(config)# ip routing
- Uruchom mostkowanie CRB Router(config)# bridge crb
- Wyłącz mostek 1 z procesu rutowania IP (mostek CRB natywnie jest włączony do procesu rutowania):
 - Router(config)# no bridge 1 route ip
- Włącz mostek 1 do procesu mostkowania IP: Router(config)# bridge 1 bridge ip

Ponownie przeprowadź śledzenie trasy (traceroute) - tym razem przy włączonym już rutowaniu IP, lecz nie obejmującym mostka.

Teraz możliwe jest konfigurowanie ewentualnych innych interfejsów rutera jako interfejsy IP - z rutowaniem IP pomiędzy nimi.

Sprawdź komunikację pomiędzy stacją PC i ruterem R2 (ping) przez mostek CRB.

4. Konfigurowanie IRB

Dokonaj kolejnych modyfikacji konfiguracji z poprzedniego punktu:

- Wyłącz mostkowanie CRB i uruchom mostkowanie IRB Router(config)# no bridge crb Router(config)# bridge irb
- Włącz mostek 1 do procesu mostkowania IP: Router(config)# bridge 1 bridge ip

 Włącz mostek 1 do procesu rutowania IP: Router(config)# bridge 1 route ip

Obecnie - przy włączonym rutowaniu IP - możliwe jest dodanie do mostka wirtualnego interfejsu IP, umożliwiającego kontakt rutera z mostkiem. Aby inne urządzenia w mostkowanej sieci IP mogły się z tym interfejsem komunikować - adres interfejsu również musi należeć do tej sieci IP (zgodność adresacji).

Tworzenie interfejsu BVI i konfigurowanie jego adresu:

Router(config)#interface BVI 1

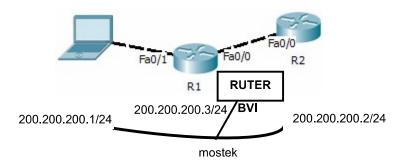
Router(config-if)#ip address 200.200.200.3 255.255.255.0

Router(config-if)#no shutdown

Uwaga - numer interfejsu BVI musi być zgodny z numerem mostka nadanym za pośrednictwem polecenia bridge-group.

Ponownie przeprowadź śledzenie trasy (traceroute). Sprawdź także możliwość komunikowania się w rutera **R2** z mostkiem BVI 1 w ruterze **R1**.

Gdy komunikacja jest możliwa - będzie możliwe dodawanie do rutera kolejnych interfejsów i komunikowanie się z nimi (używając rutowania) poprzez interfejs BVI.

Ponownie sprawdź komunikację pomiędzy stacją PC, ruterem R2 i dodatkowo interfejsem BVI w ruterze R1 (ping).